

занятия рязко варира през седмицата. Тя е най-висока в сряда и изключително ниска в понеделник и в петък. Когато учителите, изнервени от честите отсъствия на децата, отидат при родителите им за съдействие, обикновено са разочаровани от установяването на факта, че за повечето от ромите образованието на децата не е сред значимите ценности. Родителите използват различни “защитни механизми”, включително и словесна агресия, по отношение на учителите. Много често дават разсеяни обяснения, че е трябвало да ходят в друг град или село при болен роднина, на погребение, на сватба или на кръщение и затова децата са отсъствали от училище.

Вече стана дума, че все повече роми са принудени да напускат дома си и дори страната, за да търсят по-добри възможности за прехраната си. Понякога децата ги придружават в пътуванията им, отсъствайки продължително от училище. В други случаи пътуват само родителите, но роднините, които се грижат за подрастващите, оказват занижен контрол за посещаването на учебните занятия.

Всичко това ще доведе в скоро време до влошаване на и без това много ниското образователно равнище на представителите на ромската общност, а оттук - до прогресиращото ѝ маргинализиране, до невъзможността за огромна част от циганите да се интегрират успешно в икономическия и социалния живот на страната, дори след като България започне да излиза от кризата. Ще се задълбочават социалните дистанции между ромите и останалите български граждани. Ще се засилват негативните нагласи спрямо тях, което в отговор ще води до повишена девиантност в поведението им и до увеличаване на възможностите за избухване на остри междуетнически конфликти.